

Kula vjere

Dashanel je željela da njezina vjera u Krista bude visoka i snažna.

Gretchen Picklesimer Kinney
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila na Jamajci.

Dashanel je pomogla svojem starijem bratu izvaditi kruh s orašastim plodovima iz peći. Tako je dobro mirisalo!

Tada je čula kucanje na vratima. »Misionari su ovdje!« pozvala je njezina sestra.

Dashanel je otrčala do vrata. Voljela je kada bi misionari došli. Uvijek je imala dobar osjećaj kada su je posjećivali. Ponekad bi donijeli igre za nju i njezinog brata i sestru za igru.

»Tyrell je ponovno napravio kruh s orašastim plodovima!« rekla je Dashanel. Njezin je brat volio pripremati hranu za misionare.

»Jedva čekam probati malo«, rekao je starješina Colas. On i starješina Yusaki ušli su i sjeli na pod. Dashanel, njezin brat i sestra te mama sjedili su nasuprot njih.

»Kuju ćemo lekciju imati danas?« upitala je Dashanel.

Starješina Yusaki izvadio je hrpu čaša. »Izgraditi ćemo kulu vjere. Svaka od ovih čaša predstavlja nešto što možemo učiniti kako bismo izgradili svoju vjeru u Isusa Krista.«

Starješina Yusaki počeo je slagati čaše u kulu. Dashanel je vidjela da su čaše imale riječi poput »molitva«, »proučavanje Svetih pisama« i »crkva« napisane na njima.

»To su sve stvari koje si tražio da radimo kao obitelj«, rekla je.

»Tako je«, rekao je starješina Colas. »Kada to radiš, gradiš svoju vjeru u Isusa Krista.«

Dashanel i njezin brat i sestra naizmjenice su gradili vlastite kule s čašama dok su slušali lekciju.

Nakon što su misionari otišli, Dashanel je razmišljala o tome što su podučavali. Željela je da njezina vjera u Krista bude visoka i snažna, baš poput kule koju je izgradila.

Kako su mjeseci prolazili, Dashanel je od misionara učila sve više o evanđelju. Počela je ići u crkvu sa svojom obitelji. Zamislila je svoju kulu vjere kako postaje sve viša i viša.

Jednog dana nakon što su misionari otišli, Dashanel je razgovarala s mamom. »Mogu li biti krštena?« upitala je.

»Jesi li sigurna da si spremna?« upitala je mama.

»Da«, rekla je Dashanel. »Želim slijediti Isusa.«

»U redu«, rekla je mama. »Ako želiš, možeš biti krštena.«

Dashanelin brat i sestra također su odabrali biti

kršteni. Mama je rekla da se još nije osjećala spremnom biti krštena.

Na dan njihova krštenja, Dashanel i njezin brat i sestra odjenuli su se u bijelu odjeću. Svatko je od njih strpljivo čekao da bude kršten.

Kada je Dashanel došla na red, starješina Yusaki pomogao joj je da uđe u vodu. Zatim je izrekao riječi molitve krštenja i spustio ju je ispod vode. Kada se Dashanel vratila gore, nije mogla prestati smiješiti se! Osjećala se sretno i čisto. Nikada nije željela zaboraviti taj osjećaj.

Dashanel je nastavila činiti stvari kako bi izgradila svoju vjeru u Isusa Krista. Čitala je Sveta pisma sa svojom obitelji. Molila se Nebeskom Ocu. Činila je ljubazne stvari za druge. I sjećala se kako se osjećala kad je bila krštena. Željela je da i mama ima taj osjećaj.

»Mama, zašto ne bi bila krštena?« Dashanel je upitala jednoga dana.

Mama je bila tiha na minutu. »Postavili ste mi dobar primjer. Sada ja trebam postaviti primjer vama«, rekla je. »I ja želim biti krštena!«

Na dan krštenja majke, Dashanel je bila tako sretna. Kad je mama izašla iz vode, svi su se smiješili. Sada je cijela Dashanelina obitelj mogla zajedno izgraditi svoje kule vjere. ●